

Načože je svätým naša chvála, načo naša oslava, načo aj táto naša slávnosť? Načo sú pozemské pocty tým, ktorých podľa pravdivého Synovho prísľubu poctil nebeský Otec? Načo sú im naše chválospevy? Svätí nepotrebujú naše pocty, ani z našej nábožnosti nič nemajú. A že uctieваме ich pamiatku, to je v každom prípade v našom záujme, nie v ich. Ja cítim, priznávam sa, že sa pri tejto spomienke rozpaľuje vo mne silná túžba.

A prvá túžba, ktorú v nás vyvoláva alebo zosilňuje spomienka na svätých, je tešiť sa ich milej spoločnosti a zaslúžiť si byť spoluobčanmi a spoločníkmi blažených duchov, pripojiť sa k zástupu patriarchov, šíkom prorokov, senátu apoštolov, početnej armáde mučeníkov, zborom vyznávačov a chórom panien a konečne zhromaždiť sa a radovať sa v spoločenstve všetkých svätých. Ono spoločenstvo prvorodených nás očakáva, a my nedbáme. Túžia po nás svätí, a my si to nevážime. Čakajú na nás spravodliví, a my si to nevšímame.

Prebudme sa už, bratia! Vstaňme z mŕtvych s Kristom! Hľadáme, čo je hore, myslíme na to, čo je hore. Túžme po tých, ktorí túžia po nás. Ponáhľajme sa za tými, čo nás očakávajú, so zápalom ducha sa vydajme za tými, čo na nás čakajú. A máme túžiť nielen po spoločenstve svätých, ale aj po ich šťastí. Keď túžime po ich prítomnosti, máme sa horlivým úsilím uchádzať aj o ich slávu. Lebo táto ctižiadostivosť nie je škodlivá a dychtenie za touto slávou nie je nijako nebezpečné.

A toto je druhá túžba, ktorú v nás vyvoláva spomienka na svätých, aby sa aj nám zjavil Kristus, náš život, ako im, a aby sme sa aj my zjavili s ním v sláve. Lebo nateraz sa nám naša hlava

Ponáhľajme sa, bratia, k svätým! (sv. Bernard)

Napísal Balek Robert

Utorok, 01 November 2011 21:24

predstavuje nie aká je, ale akou sa pre nás stala; nie ovenčená slávou, ale zovrená trňmi našich hriechov. Nech sa úd pod trním korunovanou hlavou hanbí žiť v prepychu, lebo doteraz mu nebol nijaký purpur na slávu, ale na posmech. A keď príde Kristus, keď sa už nebude zvestovať jeho smrť, aby sme vedeli, že sme aj my zomreli a náš život je ukrytý s ním. Hlava sa zjaví v sláve a s ňou zažiaria oslávené údy; keď totiž pretvorí naše úbohé telo, aby sa stalo podobným slávnej hlave, ktorou je on.

Po tejto sláve teda dychtime celou a spoľahlivou ctižiadosťou. Nuž teda, aby sme v ňu mohli dúfať a robiť si vyhliadky na toľkú blaženosť, veľmi potrebujeme aj príhovory svätých, aby sme na ich orodovanie dostali to, čo nedosiahneme svojimi schopnosťami.

Z Rečí svätého opáta Bernarda

(Sermo 2: Opera omnia, Edit. Cisterc. 5 [1958], 364-368)